

BİNBİR ROMAN

Cilt: 2 - Sayı: 33 - 25 kuruş

29 - Aralık - Çarşamba - 1948

ARANIZDA NE GEÇTİ ?

CLARAYA KARŞI HİÇ BİR KUSUR ETMEDİM. SİZİ ŞEREFLİMLE TEMİN EDEBİLİRİM...

RAYMOND BİTAP BİR HALDE KOLTUĞA OTURUR.

BU SABAH KADAR CLARA GAYET NEŞELİ VE MÜŞFİKTİ...

ZAVALLI CLARA! ACABA BÖYLE BİR DENBİRE DEĞİŞEK KADAR NE OLDU ?

CIRPINAN KALPLER

EVDEKİ HİZMETKÂRLARDA SASKIN BİR HALDE MÜFFAKTA HADİSEYİ TEFSİRE ÇALIŞMAKTADIRLAR.

BÜYÜK SKANDAL! LİSETTA SEN BİRŞEY BİLİYORMUSUN ?

BENMİ ? HAYIR, HAYIR...

HALBUKİ KAHYA KADIN NANNANIN ODASINDA KAPANMIŞ DUA ETMEKTEDİR.

AH... ALLAHIM ONU KORU. FELAKETİ BU EVDEN UZAKLAŞTIR.

NANNA İLE CİM ETRAFI KOLLAYA KOLLAYA SERVİS TELEFONUNA GİDERLER.

KEŞKE TELEFON EDEN KIZIM OLSA.

OH CLARA!... EVET... EVET. SÖYLEDİKLERİNİN HEPSİNİ YAPARIM... PEKİ...

KAPIYA VURULUR. NANNA GİDİP AÇAR. KARŞISINACI RAYI ÇOK SEVEN ZENGİ KÜÇÜK CİM ÇIKAR.

BAYAN NANNA, SENİ TELEFONDAN İSTİYORLAR... FAKAT KİMSE DUYMAŞIN..

SAYFAYI ÇEVİRİNİZ

NANNA, KLARANIN ODASINA GIDIP BAL AYI SEYYAHATI ICIN HAZIRLANMIŞ OLAN VALİZLE, MÜCEVHERAT ÇANTASINI ALDIKTAN SONRA KENDİ ODASINA DÖNER VE CİMİN YARDIMIYLA KENDİ VALİZİNİ DE HAZIRLAR.

CİM, BANA, KİMSEYE NE TELEFON VE NE DE BENİM GİTTİĞİM HAKKINDA BİR ŞEY SÖYLEMİYECİNİ VAAD ET.

VAAD EDİYORUM BAYAN NANNA...

İNSALLAH MERDİVENLERDEN İNDİĞİMİZİ KİMSE DUYMAMISTIR. YUKARI ÇIKARKEN DE KİMSEYE GÖRÜNME.

33
66

NANNA OTOMOBİLE GİRER.

SAKIN AĞZINDAN BİRŞEY KAÇIRMA CİM.

TAKSİ HAREKET ETTİKTEN SONRA YAVAŞÇA İÇERİ GİREN CİMİ, BAŞ UŞAK GÖRÜR...

BURADA SENİN İŞİN NE?

HİÇ... KAPININ İYİCE KAPANIP KAPANMADIĞINA BAKIYORDUM.

BEKLEMEN BOŞUNA, ARTIK DÖNMEZ...

BU ESRARLI KACIŞIN ALTINDA TAHHİKİ DEĞER BİR SİR VAR. KİMSEYE TELEFON EDECEĞİM.

BANKER DENZİ, RAIMONDO VE EGLE, KLARANIN DÖNMESİNİ, YAHT DA BİR HABERİNİ BEKLİYORLAR. SAAT ONU ÇALAR.

EGLE, ÖNÜNE GEÇEREK MANİ OLUŞUR.

HAYIR! KLARANIN İYİLİĞİ İÇİN BU SKANDALI DAHA GENİŞLETMEMELİ.

RAIMONDO'DA AYNI FİKİRDİR.

EGLE'NİN HAKKI VAR. NİKÂHIMIZ KİYİLMAMAKLA BERABER, BEN KENDİMİ ONUN KOCASI SAYDIĞIM İÇİN KLARAYI ARAMAK VE HAKİKATİ ÖĞRENMEK DE BANA DÜŞER.

ARKASI VAR

Çarçur Olan Elmaslar

Nakleden: İ. ŞERİF

Kleopatra gemisi, ana limanı New York'a doğru hızla yol alıyordu. 5 inci sokağın meşhur kuyumcularından Con Paterson, ağzında piposu, güvertede gezinmekteydi. Karşısından doğru gelen iri yarı delikanlıyı görünce, yüzünde kurnaz bir tebessüm belirdi. Paterson, bu gelen adamın gemide kendisini Con Defoe adıyla tanıttığını ve büyük çiftlik sahibi olarak övündüğünü biliyordu. Hakikatte bu adam, New York gümrüğünün gizli polis hafi-yelerinden Simon Backford'du. Gemideki vazifesi de gümrükten mal kaçırarak olanları sezip, gümrük idaresine haber vererek iyice aratmaktan ibaretti.

Hafiyenin yanından geçerken:

— Günaydın Mister Backford!

Deyince, gümrük polisi, fena halde içerledi. Paterson geri döndü. Backford'un omuzuna dokundu ve:

— Siz elmaştan anlarsınız! dedi. Amsterdam'dan aldığım mücevherleri size göstereyim de bakın, ne mükemmel parçalar ele geçirdim!

Ve hafiyenin bir şey söylemesine fırsat vermeden, cebinden bir podösüed kese çıkararak, baş aşağı avucuna döktü. El ayasında bir elmas ve zümrüt kümesi hasil olmuştu. Taşların hepsi de parıl parıl yanıp göz kamaştırıyordu. Hafiyeye:

— Adamakıllı gümrük ödeyeceksiniz!, dedi.

Paterson, omuz silkti.

— Nekadar gümrük alsalar yeridir.. Tam 600 bin dolar değerleri var!

Tam bu sırada büyük bir dalga, geminin yanına çarpınca tekneyi ansızın yatırıvermişti. Kuyumcu Paterson, yere yıkılmamak için küpeşteye yapışmağa çabalarırken avucundaki elmas kümesi havaya uçu ve lâhzada denize dökülüp dalgalarda kayboldu. Paterson, kireç gibi kesilmişti. Dehşet içinde küpeşteye yaslanmış, varını yoğunu yutan denize bakıyor ve:

— Mahvoldum!. Sigorta da ettirmemiştim!. diyordu.

Backford, kurnaz kurnaz güldü:

— Şimdi siz, bana yutturduğunuzu sanıyorsunuz ha?. Ben, bu denize düşüp çarçur olan elmasların hikâyesini New York gümrüğüne anlatacağım ve siz de yakayı kurtaracaksınız değil mi?. Güzel numara ama, bana yutturulamaz Mister!. Sahte elmaslarınızın ardından nafîle yere sahte göz yaşları dökme-yin!. Asıl elmaslara cayır cayır gümrüğü ödeyeceksiniz!. Elimden kurtulamazsınız!.

Paterson:

— Sahte mi, diye bağırdı. Bak-sanıza, heresi sahte?.

Ve podösüed kesenin dibinde kalmış tek bir iri elması, hafiyenin burnuna doğru uzattı. Backford, sa-hiden elmaştan anlardı. Kuyumcu-nun gösterdiği elmasa şöyle bir göz gezdirdikten sonra onun da rengi uçu. Lâkin, bir sürü elmasın bir-denbire denize düşmesi hikâyesini bir türlü aklı almıyordu. Düşünceli düşünceli yoluna devam etti.

Altı saat sonra Kleopatra, New York rıhtımına yanaşıyordu. Gümrük memurları gemiye girdiler. Backford raporunu verdi ve kuyum-cu Paterson meselesindeki şüphelerini anlattı. Memurlar kuyumcunun

kamarasındaki bütün eşyasını dışarı çıkararak adamakıllı bir muayene-neden geçirip çamaşırlarının dikis yerlerine varıncaya kadar aradılar. Sonra üstünü başını da iyice bir a-raştırdılar. Nihayet Paterson, elin-de kalan tek elmasın gümrüğünü ödeyerek, asık suratla bir otomobi-le binip evine gitti.

Eve varınca neşesizliği hemen kaybıldı. Sevinçli sevinçli ellerini oğuşturdu. Yine iyi bir iş gevirmiş-ti. Gümrük olarak elmasların kiy-metinin yüzde yirmisini ödemesi ge-rekecekti. Yani ya 120 bin dolar. Bu parayı ödemekten kurtulması az marifet değildi doğrusu!. Hemen zile basıp kızını çağırdı.

Sarışın, dilber Muryel babasının boynuna sarılarak:

— Nasıl babacığım, kazançlı bir iş yaptın mı? dedi.

— Mükemmel bir iş sekerim!. Yalnız bu işi tamamlayıp bitirmek sana düşüyor.. Ondan sonra dile benden ne dilersen!.

— Benim ne dilediğimi biliyor-sun baba?.

Paterson'un yüzü kıpkırmızı ke-sildi:

— Hâlâ şu saçmalardan vazgeç-medin mi?. Benim kızım, yarı aç bir serseriye varamaz.. Bir daha bu işin lâfını bile duymak istemiyorum! Anladın mı?.

Muryel, üzgün, söylendi:

— Harri aç serseri değildir.. Har-ri şairdir.. Onun siirlerini senin şu cam parçalarına bin kere tercih e-derim!.

— Öyle ama, şu cam parçaları sana rahat bir hayat temin ediyor.. Haydi bakalım!. Fazla uzatma!. Kleopatra öbür gün tekrar denize açılıyor..

Muryel, yaşlı gözlerle odadan çık-tıktan sonra kapıyı pattadak ardın-dan çarptı.

İki gün sonra genç bir çift Kleo-patra gemisine geliyor ve lüks bir kamara alıyorlardı. Kamarot, kapı-yı ardlarından kapattığı vakit, sar-maş dolaş oluverdiler.

Muryel, mes'ut:

— Harri! dedi. Artık birbirimiz-den hiç ayrılmıyalım!.

Harri de cevap verdi:

— Hiç ayrılmıyahm cicim!. Yal-nız bir kere bak bakalım!. İstedği-miz kamara bu muydu..

Muryel, kamaranın geniş karyo-lasına yanaşıp bir ucunu kaldırarak şiltenin dikisini söktü. Parmakları-nı sokup ufak bir podösüed kese çıkardı. Genç kız, keseyi açıp boşal-tınca masanın üstüne bir küme pı-ranta dökülürdü. Hepsini de gayet mükemmel yontulmuş, hârikulâde berraklıkta taşlardı.

Sarışın sevgili gülümsiyerek:

— Başlangıçta bunların parası bize yeter Harri!. dedi. Bir gün sen de meşhur olunca o zaman..

— O zaman ben sana böyle gü-zel taşlar alırım cicim!.

Bu sözü, kendine güvenen bir e-da ile söyledikten sonra genç kıza sarılıp öpmüştü.

Paterson, sinirli sinirli yazihane-sini arşınıyordu. Muryel'in çoktan dönmesi icap ederdi. Kızına, hangi kamarayı tutması gerektiğini bildir-

« Artık birbirimizden hiç ayrılmıyalım olur mu Harri? »

miş ve kamaraya girip valizlerini koyar koymaz derhal şilteyi söküp elmasları almasını, çabucak geri dönmesini, sonra da vapur şirketi-ne, seyahatten vazgeçtiğine dair te-lefon etmesini tenbih etmişti. Hal-buki Muryel gideli beri 3 saat ol-muştu. « Herhalde birazdan gelir! » diye düşündü.

Fakat Muryel gelmedi. Hem ken-di gelmedi, hem de babasının kaçır-dığı elmasları göndermedi. Altı gün sonra, Paterson yarı delirecek bir hale geldiği sırada Amsterdam'dan bir telgraf aldı. Bu telgrafta şunlar yazıyordu:

« Sakın bana kızma baba. Harri ile evlendim. Çok mes'udum. Çeyiz göndermene lüzum yok. Taşları sat-tım, Muryel. »

Bu haber Paterson'a önce bir yıldırım gibi çarptıysa da kuyumcu, kendini, umduğundan daha çabuk toparladı. Bir saat sonra postaha-nede şu telgrafi çekiyordu:

« Hemen geri dönün, Kocan şii-ri bıraksın. Yazihanede bana yar-dım edecek. Paterson. »

Telgrafi verip geri döndüğü va-kit, arkasında, hafiyeye Backford'u gördü. Gümrük hafiyesi:

— Allah aşkına sunun doğrusu-nu söyle Paterson!. dedi. Şimdi ar-tık seni ele veremem. Ne oldu şu senin elmaslar?.

Kuyumcu, acı acı başını sallıya-rak cevap verdi:

— İster inan, ister inanma Back-ford! Elmaslar, vallâhi çarçur oldu.

Yazan Valentin Williams

Türkçesi: C. Cahit Cem

Büyük ve Heyecanlı Casus Romanı: 15

Binbaşı söylendi:

— Bu izi, antak bu sabah bulabilirim. Halbuki Parise geldiğimden beri bu izin peşindeyim ve şimdi, aradan geçen zaman içinde izin silinmiş olması ihtimali de aklıma gelmiyor değil! Onun için, buradaki ahbablarımdan biri vasıtasıyla Baden-Badene telgraf geçtirdim. Bakalım valizleri kim almış ve ne zaman almış diye? Yarın öğle üstü bu telgrafa bir cevap alacağımı umuyorum.

— Peki bu kadın hakkında ne öğrendiniz?

— Çok bir şey öğrenemedim doğrusu. Nöyyl'de, Lasan adıyla bir apartıman kiralamış, fakat iki aydır orada oturmuyormuş. Apartıman kapıcısından öğrendiğime göre zaman zaman uzun seyahatler yaparmış. Burada bulunduğu zamanlar, muntazam bir ömür sürer ve borçlarını vaktinde verirmiş, Gizli polisin elinde, kendisine karşı hiçbir tutamak yok. Zaten Dallasın mahvına sebep olan hadiseyi bir tarafa bırakırsak polisin Lizoletteye karşı ufak bir şüphesi bile olamaz. Oturduğu mahallede kendisini ecnebi sanıyorlar. Lâkin milliyeti hakkındaki tahminler pek değişik. Kapıcı, onun Rus olduğunu umuyor, fakat Pariste bulunduğu zaman apartımanını temizlettirdiği hizmetçi, kendisinin telefonda İngilizce konuştuğunu duymuş ve pek çok çorap satın aldığını görmüş. O da bu yüzden Amerikalı olduğu düşüncesinde. Dallasın dediğine göre aslında Avusturyalıymış.

Mis Feyn, yudum yudum kokteyini içiyordu. Düşünceli bir tarzda söylendi:

— Ben Baden-Badeni hiç bilmem. Galiba güzel yermiş. Orada mükemmel bir zayıflama kürü yapılır sanırım.

Kendi ince vücudunu süzdü. Sonra gözlerini arkadaşına kaldırarak ilâve etti:

— Gittikçe şişmanlamağa başladım.

Binbaşı korkmağa başlamıştı.

— Aman Mis Feyn!

Küçük elini, Hartiganın elinin üstüne koydu.

— Canım sizi oraya tayyare ile götürsem ne olur sanki? Otomobili mi trenle gönderirim oraya. Siz de elinizin altında tayyare gibi seri bir vasıta bulunmasından memnun kalırsınız herhalde! Ne dersiniz bu fikrime?

Hartigan, şüpheli bir tavırla başını önüne eğdi:

— Bu işi bir kere Dallas'a sormam lâzım.

— İllallah bu Dallastan.. Her lâkırdıda karşıma çıkmağa başladı. Bırakın şunu artık canım! Sabahleyin erkenden yola çıkar, kahvaltımızı da orada yaparız. Baktık ki, bir şey bulamıyoruz, ertesi günü hemen buraya döneriz, ne Dallascığınızın haberi olur, ne de kimsenin?.

Amerikalı kız, teşvik edici bir tavırla bakarken ilâve etti:

— Haydi biraz insafli olun binbaşı.. Hem bakın ne kadar eğleneceğiz? Tayyare dört kişiliktir. Hem size, hem File, hem de Mis Evansa yer var..

— Mis Evans da kim? O da öteki

köpeğiniz mi?

Patrisya bir kahkaha bastırdı:

— Aman, hayır, hayır!. Duyarsa öldürür siz!. Hizmetçim ayol. Dünyanın en geniş fikirli insanıdır. Zaten geniş fikirli olmasa peşime takmazdım onu ya!. Kendisine biraz kur yaparsanız bayılır vallahi..

Hartigan, ümitsiz bir hareket yaptı:

— Siz de beni pek çabuk oynayacak etmeğe niyetlendiniz Mis Feyn! Bu meseleyi düşünmem lâzım. Bir kere herseyden evvel Baden-Badenden bir cevap almadan Paristen ayrılaram. Halbuki bu cevap da yarın öğleden evvel elime geçemiyecék.

Genç kız, ayağa kalkmıştı bile.

— Şimdi arkadaşına telefon edeyim de akşam yemeğine beni hesaba katmamasını söyleyeyim! dedi. Aynı zamanda tayyare meydanına da telefon edip tayyaremi hazırlamalarını söyledim.

Binbaşı itiraz etti:

— Bir dakika, bir dakika! Durun bakalım. Nedir bu aceleniz!

Fakat Patrisya gitmişti bile. Hartigan lâhavle çeker gibi derin bir nefes aldı, sonra kokteyini tamamen içti.

YEŞİL YAĞMURLUK

Ertesi günü ikinci zamanı, Burje Hava alanından dosdoğru Grand Otele gelmiş olan Dallasla Dö Kantinyi, otelin bürosuna uğramış, bin-

başı Hartiganı sormuşlardı. Memur:

— Biraz önce tekrar sormuşlardı. Siz mi sormuştunuz bayım? dedi.

Dallas:

— Hayır, diye cevap verdi. Ben değilim.

— Sahi.. Siz değildiniz. Kendisi de burada esasen.

Orta yaşlı, koyu şapkalı ve yeşil yağmurluklu bir adam otel kâtibinin yazıhanesine yaklaşmıştı. Memur, üç ziyaretçiye birden cevap verdi:

— Binbaşı saat beşte gelecek. Bana telefon etti, biraz işi çıkmışmış da... İsterseniz bekleyin!

Yabancı:

— Yok, okadar mühim değildi..

Gibilerden bir iki lâkırdı söyliyerek süratle uzaklaştı ve kalabalıkta kayboldu. Henüz çekilip gitmişti ki, Binbaşı Hartigan, elinde eldivenleri ve zarif bir baston, ayağında getrler olduğu halde otelin Skrib sokağı kapısından içeriye girmişti.

Dö Kantinyi, onu görünce:

— Vay bayım!. Şuna bak Dallas! dedi. Herif tam manasıyla kalburum mühendisi olmuş..

Hartigan du sözleri duymuştu. Hemencecik döndü ve yüzü bembeyaz kesildi. İki arkadaşını görünce ellerini havaya kaldırarak seslendi:

— Dallas! Kant! Aman yarabbi ne hoş tesadüf! Telgrafımı aldınız mı? Siz de benimle gelecek misiniz, yoksa Bartelsin bulunduğu Salzburga giden Volfa mı gideceksiniz?

Ve kollarını iki arkadaşının kol-tuk altlarından geçirerek:

— Silâhşor arkadaşlar, dedi, kartallar, avın etrafında toplanmağa başladı.

Fakat kalabalık arasında yeşil bir yağmurluk sezmiş olan Dallas:

— Hey! dedi. Bukadar bağırma.. Şu, gazeteciye giden yeşil perdesülü adamı tanıyor musun?

Hartigan, hayır makamında başını salladı.

— Biraz önce seni arıyordu.

— Tanımıyorum.

Ned gülmeğe başlamıştı:

— Mühim bir şey değil.. Herhalde kıbar bir dilencidir. Gerçi Parise geledi çok olmadı ama daha şimdiden gayet zengin bir adam diye meşhur oldum.

Hartigan ırkıldı: « Bu işi bir kere Dallas'a sormam lâzım! »

Parisin bütün dolandırıcıları peşimde. Gelin de odama çıkalım.

Binbaşının dört bir tarafa çamasır ve elbise serpili odasına çıktıkları zaman Dallas:

— Demek sen Volftan haber aldın ha? diye sordu. Herhalde bize de telgraf çekmiştir ama telgraf elimize varmadan önce biz Hamburgtan ayrıldık zahir!

Hartigan cebinden bir kâğıt çıkararak Dallas'a uzattı. Telgrafa sunlar yazılıydı:

« Bartels iki gün önce Salzburgda görülmüş. STOP. Şişman arkadaşını da bulurum diye hemen oraya gidiyorum. STOP. Adresim Otel Erzherzog. Volf. »

İngiliz, kâğıdı binbaşıya uzatarak:

— Enteresan! dedi. Eğer vesikalar üzerindeki pazarlıklar muvakkaten tatil edilmişse, Bartels de Grunddan talimat almak için Salzburga gitmiştir. Salzburg bu zamanlarda epeyce tenha olmalı. Kış sporları bitti. Yaz sezonu da henüz başladı. Acaba diyorum Aksak Bacanın oralarda bir merkezi filân var mı?

Dö Kantinyi:

— Belki de Volfun bize bahsettiği o Bartelsin köşkü merkezleridir, dedi.

Dallas:

— Mümkün! diye cevap verdi. Fakat Aksak Bacak önceden behemehal o kadınla Feynin bulunduğu yere gitmiştir.

Sonra birdenbire Hartigana dönerek sordu:

— Şimdi anlat bana şu senin Baden-Badendeki iz neymiş bakalım.

Ned, kısaca araştırmalarının hikâyesini yaptı. Nihayet:

— Pariste Ameriken Ekspres bürosunda çalışan ahbablarımdan biri Baden-Baden bankalarından birinde memur bir tanıdığına benim için telgraf çekti. Feynin valizlerine dair araştırmalar yapmasını rica etti. Yarım saat önce cevap aldım.

Dallasla Kant, alelacele sordular:

— Eyy.. Neymiş?

— Delikanlının bagajını, otomobili kendisi kullanan bir kadın dört Mart tarihinde almış. Bagaj dairesinin memurları bu kadını hiç tanııyorlarmış.. Fakat otomobilin plakası Alman plakasıymış. Bu neticeye göre Feynle sevgilisinin hâlâ o civarlarda bulunması lâzım. İşte benim elde edebildiğim malûmat bundan ibaret. Gidip yerinde tahkikata devam etmem lâzım. Siz de benimle gelecek misiniz?

Dallas başını sallıyarak hayır, dedi:

— Şimdilik gelemeyeceğiz. Kantla ben Almanyada gürültülü bir takım işlere karıştık. Çalışacağımız yerin Baden-Baden veya civarında olduğunu iyice bilmeden önce kendimi, Alman gizli polisinin eline geçmek gibi bir tehlikeye atmak istemiyorum.

Binbaşı, sıra ile iki arkadaşına da soran bakışlarla baktı:

— Nasıl gürültülü işlermiş bunlar? dedi. Ne haltlar kıvırdınız orada?

Dö Kantinyi:

— Sorma, dedi. Bir haltlar ki, deme gitsin!

Ve kısaca Helga kahvehanesi meselesini anlattı. Dallas devam etti: — Paristen Salzburga direkt hava postası yok. Fakat Şark ekspresi bu akşam hareket ediyor. Zannedersem Kantla ben eksprese binerek daha iyi olur. Eğer Aksak Bacak hakikaten Salzburga gitmişse orada Volfa yardım ederiz. Fakat baktık ki, senin bulduğun iz daha mühim... O zaman, senden de pek uzakta değiliz demektir.

Hartigan hafiflemiş göründü.

— Bu dediğin makul! dedi.

Dallas devam etti:

— Biz de Erzherzog oteline ineriz. Sen Baden-Badene ne zaman gideceksin?

Ned:

(Arkası 14 üncü sahifede)

YILAN KADIN

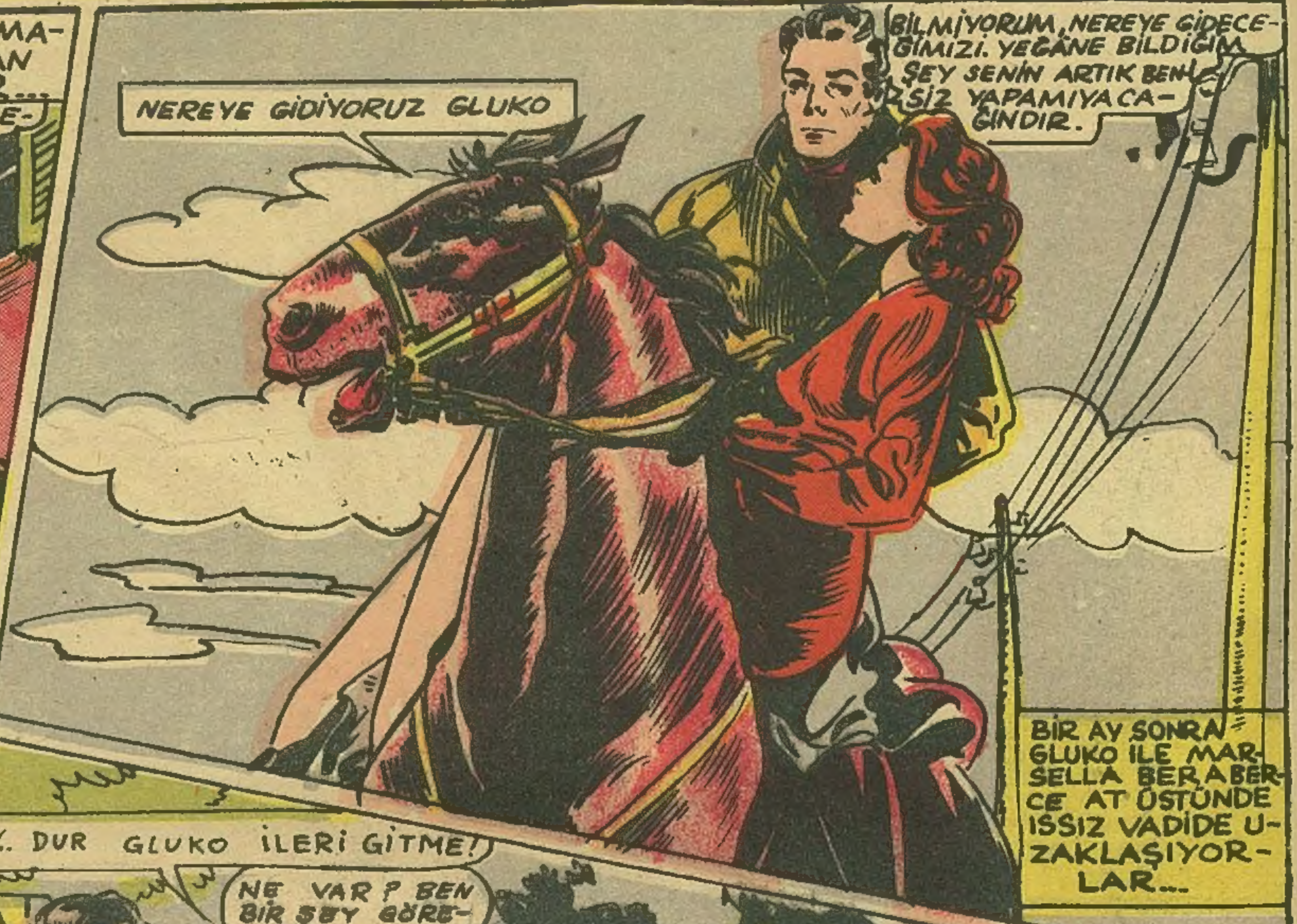

BABASININ TEESSÜRÖNE DAYANAMAYAN GLUKO BİRDENBİRE YANINDAN ZAVALLI ADAMCAĞIZ. ONU AYRILIR... BİR DAHA KIMBİLİR NE ZAMAN GÖRECEĞİM?

30
59

NEREYE GİDİYORUZ GLUKO

BİLMİYORUM, NEREYE GİDECEĞİMİZİ. YEGANE BİLDİĞİM ŞEY SENİN ARTIK BENİ BİRSİZ YAPAMIYACAĞINDIR.

BİR AY SONRA GLUKO İLE MARSELLA BERABERCE AT ÜSTÜNDE İSSİZ VADİDE UZAKLAŞIYORLAR...

ORADA... ORADA... DUR GLUKO İLERİ GİTME!

BİR SAAT YOL ALDIKTAN SONRA KANALIN ÜSTÜNDEKİ BİR KÖPRÜDEN GEÇMEKTEDİRLER. BİRDENBİRE MARSELLA BİR FİĞLİK ATAR...

NE VAR? BEN BİR ŞEY GÖRMİYORUM!

ORADA, SUYUN İÇİNDE TİTANYANIN SAÇLARI GÖRÜNÜYOR...

HAYIR ONLAR SAÇ DEĞİL OT MARSELLA...

HAYIR, HAYIR... BAK ELLERİNE SAHİLE TUTUNMAGA UĞRAŞIYOR!

SAYFAYI ÇEVİRİN

SAKİN OL MARSELLA. ONLAR EL DEĞİL, ÇİÇEK... ÇİLDİRİYOR MUSUN YOKSA!...

GLOKO ATINI KÖPRÜNÜN YAKININDA DURDURUR. MARSELLA AKAN SUYA DEHŞETLE BAKAR. TITANYANIN KIYIYA TIRMANA-
RAK ÇIKMAK İSTİYEN HAYALİNİ GÖRÜR. KRİZ GEÇİREREK
GLOKONUN KOLLARI ARASINA KENDİNİ BIRAKIR.

GLOKO BAYILMIŞ KIZLA YOLA KOYULUR.

TITANYANIN YEŞİL GÖZLERİNİ GÖRÜR Gİ-
Bİ OLUYORUM. AH GLOKO.. KORKUYORDUM.
BENİ BUNDAN KORU.

30
60

İSTİKBALİM BU BEDBANT KIZA BAĞLI.
ONSUZ YAPAMIYACAĞIMI ŞİMDİ DAHA
FOK ANLIYORUM.

BÜ GİRADA VALLİ HAPİSHANEDE KİLİTLEN-
MİŞ OLDUĞU HALDE DÜŞÜNÜYORDU.

HAYIR GİDO KATİL OLANAZ. MARSELLADAN DA
ŞÜPHE EDİYORUM. AH GİDO! GİDOĞUĞUM.
BARI ONLA KONUŞMAK KABİL OLSAYDI.

BİDO ŞEH-
RİN EN MEŞHUR
AVUKATIYLA KONUŞUR.

BÜTÜN DELİLLER ONUN
ALEYHİNE DİR. O SUÇLU
OLDUĞUNU İTİRAF ET-
MİŞTİR. FAKAT İNANANA-
DİM. ONU KURTARMIYA
ÇALIŞACAĞIM.

MAR-
SELLA İE
GLOBE ŞEH-
RE VARDILAR
MARSELLA
BÜTÜN GÜN
BİR ODADA SAK-
LIDIR. BAZI ZA-
MANLAR GİDOYA
KARŞI SEMPATİ, BA-
ZI ZAMANLARDA NEF-
RET DUYMAKTADIR.

ARKASI
VAR

VALLİ MASUM.
DUR. ONUN BE-
RAAT ETMESİ LA-
ZIMDIR.

LİZUN ZAMAN-
DIR BURADA BULU-
NUYORUZ. GLOKO
HİÇ KİMSENİN BULUN-
MADIĞI VE BİZİ BU-
LANMIYACAKLARI BİR
YERE, BAŞKA TA-
RAFA GİDELİM.

NAT PINKERTON

VALLAHİ KARLO SAHİMİ? KABAHAT ONDA
BAYANLA KARP GİT. AFFE-DEŞİL... OTOMO-
MENİZ AYIP DOĞRUSU. DİN-BİLİ İSTASYON-
KIZLARIN İSTİRAHATE. DAN BURAYA KA-
İHTİYAÇLARI VAR. DAR SÜREBİLİRİM
ANWENİZ DEHŞET. DİYE BAHSE Gİ-
Lİ KIZDI. RİŞTİK.

BU GECE BULUŞU. NE MÜNASEBET.
YORUZ DEĞİL. BU GECE HİÇBİRİ-
MİZ BİR YERE GİT-
MİYORUZ.

NE FENA DEMEK BULUŞA. BAHİSE Gİ-
MIYO-RUZ. RER MİSİ-
NİZE.

MİS BANNİS-TER ÇOK CAZİP. BENİ ONU NE ZAR-
MAN TAKTİM EDECEKSİN? HİÇBİR ZAMAN.. KORKARIM..
HEM SEN ONU YENİ GENÇ-
LERE BIRAK. BİR KERE MÜTHİŞ KUMARBAZDIR. MO-
DEL OLMASINA DA SEBEP BU YA.

MİLYONER BABASI BİLE ONDAN USANDI. KENDİ HAYA-
YA KUMARDAN VAZ. TAMİ KAZA-
GECEREİN YA BU EV. NABİLİRİM
DEN GİDER. SİN..

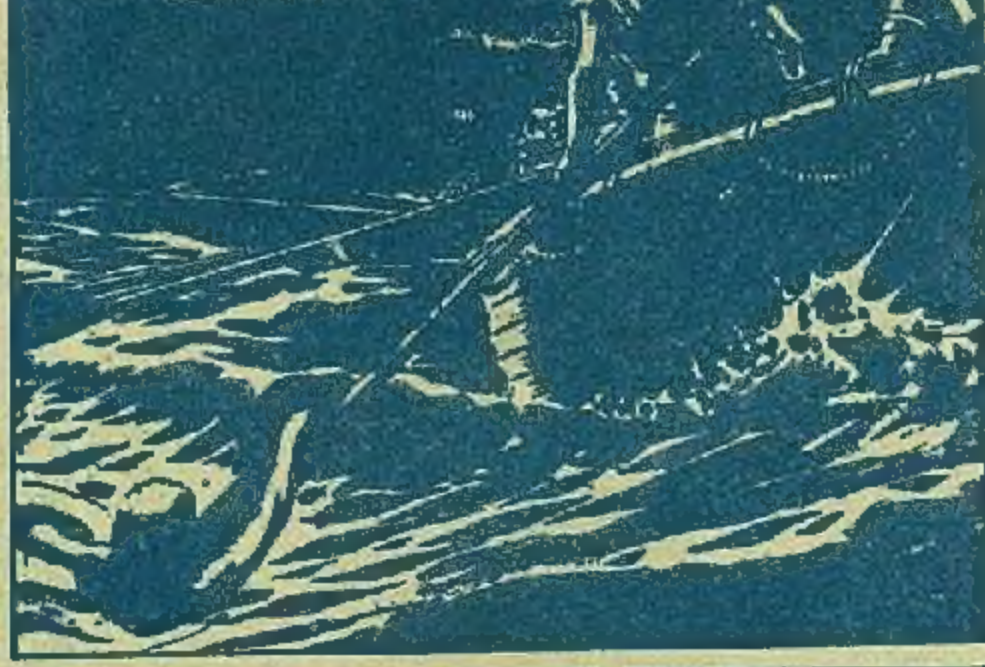
DEFOL GİT.. BİR AY SONRA AĞLIYA AĞLI-
YA GELİR BEN-
DEN YARDIM İSTERSİN. BAHİSE Gİ-
ON BİN DOLARINA!

HEPSİ BU KADAR DEĞİL.. MÜT. HİÇ BİR YÜZÜCÜ.
HİÇ OLMATSA DÜR. BURAYA GE-
CESARETİ VAR. LİRKEN
DEĞİL Mİ?

ONU KURTARMAK İÇİN TRANSATLANTİĞİ DÜR. DÜRDULAR

HERKES KAZA SAHİMİ. HALBİKİ BAHİSE GİR-
NE BİLEYİMİ HEMEN MİSİT?
ATILACAGINI.. SÖKÜL PARALARI

GELENE BAKIN.. KAGIRILAN BET YA. HERHALDE EPEY AĞIR
SÖZ İŞİTİMİŞ TİR.

İŞİTİMİŞSEN NE OLACAK SANKİ. BİR İNGİLİZLE GEZ-
DİM. HEPINİZİN BİR DOLAR BORCU VAR.

BU GECE Gİ- KAMAZSIN.. YARIN LEYDİ
MİS DORYAN. VİNTERBRUK
YATMAMIZI İLE PROVA-
MİZ VAR.

BİR KERE DAHA YARA. MÜZEVNİRLİK EDER-
MAZLIK YAPAR. SİN- DORYAN
SAN ATILACAK. SÖYLEDİ.

VİZ GELİR! BU GECE GEZMEĞE GİDECEĞİM.
MÜZEVNİRLİK EDER-
SENİZ YAY HALİNİZ.

BRIK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

33

BU GARP-
MA İLE
BİRAZ
KENDİNE
GELEN
RAMORİ-
Nİ SUYUN
YÜZÜNE
ÇIKMAĞA
KABALI-
YOR.

BURADAYIM.. ELİNİZİ
BANA VERİN...

İSTE İPİ BELİ-
MİZE BAĞLA-
DIM.

ALÂ! İPİN İKİMİZİ BİRDEN ÇEK-
MİYECEĞİNDEN KORKMUŞTUM.

İNŞALLAH ONU YUKARI ÇE-
KEBİLİRİM.

TAMAM.. BİR GAYRET..

O KADAR YORULDUM!
Kİ..

ONU ATEŞİN YANINA YATIR-
MADAN ÖNCE İÇİM RAHAT
ETMİ
YECEK..

PROFE-
SÖR KEN-
DİNE GEL-
DİKTEN
SONRA
MAĞARA-
YI KEŞİ-
FE DEVAM
EDİYOR.
LAR.

BAKIN BİR
BAŞKA MAĞA-
RA KAPISI!
GARİP ŞEY!
BU MAĞARA-
NIN KEŞFET-
TİĞİMİZ DÖR-
DÜNCÜ KOLU..

TUHAF.. BU BİR DEVİN BÜKÜL-
DOĞUYA MİŞ KOLUNA
DÖNÜYOR BENZİYOR
DEĞİL Mİ?

ARKASI
VAR.

YILAN KADIN

NEDEN BANADA YALAN SÖYLÜYORSUN? BENDE BİRRÜYA GÖRDÜM... BABAM ÖLÜM HALİNDE, BENİ ÇAĞIRDI. ONU TEKRAR GÖRMEM LAZIM! MARSELLA, BU SEFİL HAYATA DEVAM EDMEYİZ!

33
65

DEMEK BENİ İHBAR ETMEK İSTİYORSUN? BANA İHANET HAP...

SENİ İHBAR EDECEK DEĞİLİM. BUNU BİZZAT SEN KENDİN YAPACAKSIN. ANCAK OZAMAN SÜKUNA KAVUSA-CAKSIN. BEN SENİ VİNE TERKETMİ-YECEĞİM.

YA ÖYLEMİ? BEN HAPİSTE İKEN DE SİMDİ YAP-TIĞIMIZ GİBİ HER BE-CE BİR-BİRİMİZE SARILARAK MI YATACA-GIZ. ZANNE DİYORSUN.

HAYIR FAKAT SENİN ÖLDÜĞÜNÜ, YAVAS YAVAS CİLDİRDİĞİNİ GORMİYECEĞİM...

ÖYLE İSE NEYE KARAR VERDİN?

İTALYA-YA DÖNECE-GİZ... VE BEN YA-PILACAK EN İYİ SEYİ YAPINCAYA KADAR SENİN YANIN-DA KALACAGIM.

BEN HİÇ KİMSEYE FENALİK ETME-DİM. SEN CİLDİRMİŞSİN!

GLUKO KACAK-CILARIN SEFİ İLE BULUŞUR.

BUSENİN HAKKIN.

BEN BİR SEY İSTEMİYORUM. BU PARALARI BİZİ MISAFİR ETMİŞ OLAN KADINA VER.

NEZA-RET ALTINDA BULUNDURUN. HA-Lİ HOŞUMA GİTMEDİ. BEN PA-RA İSTEMİYEN ADAMDAN ÇOK ŞÜPHELENİRİM.

SAYFAYI
ÇEVİRİNİZ

MEYHANEDEN AYRILOKTAN SONRA GLOKO KAÇAKCILARIN KENDISINI GÖZ ALTINDA BULUNDURACAKLARINI DÜŞÜNEREK KAÇIYOR. MEMLEKETE DÖNERLERKEN BİR DAĞI ASIYORLAR. HER TARAF KARLA ÖRTÜLÜDÜR. GLOKO, KENDISINI TAKIP EDEN VE BİTKİN BİR HALDE BULUNAN MARSELLAYA YARDIM EDİYOR...

CESARET. BU TİPİ BİR TARAFTAN DA BİZE YARDIM EDİYOR. HİÇ KİMSE, HATTA KAÇAKCILAR BİLE BİZİ TAKİBE CESARET EDEMEZLER.

ÖYLE AMA, BİZDE YOLDA ÖLECEĞİZ.

BAZAN, BÖYLE OLMASINI DAHA HAYIRLI BULUYORUM. BÖYLECE VİCDAN AZARLARINDAN, KABLİSLERDEN VE BİR MAMULUN CEZA ÇEKMEKTE OLDUĞUNU HATIRLAMAKTAN KURTULMUŞ OLACAGIZ.

ÖYLEMİ ZAN NEDİYORSUN?

NİHAyet HUDUDU AŞARLAR. GLOKO DERİN BİR NEFES ALIR.

İŞİN ZOR TARAFINI ATLATTIK. SURADA BİR KULÜBE VAR. ORADA ATEŞ YAKIP GECEYİ GEÇİRİRİZ. YARIN DA YOLUMUZA DEVAM EDERİZ.

KULÜBEYE GİRİP, ATEŞ YAKARLAR. MARSELLA, GÖZLERİNİ ACAIP BİR ŞEKİLDE, ATEŞE DİKMİŞTİR.

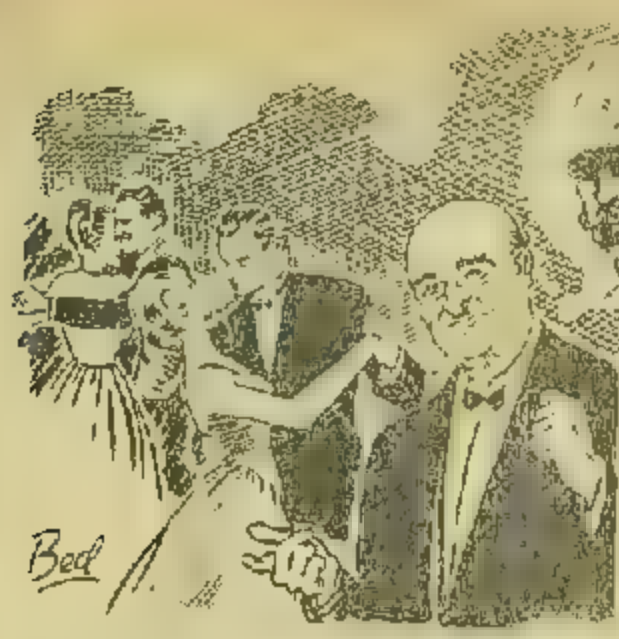
PEKİ GLOKO, SİMDİ MAK-SADIN, NE? NE YAPMAYI DÜŞÜNÜYORSUN?

NEDEN BU KADAR ACAIP BİR SUAL SORDUN?

ÇÜNKÜ, BEN SENİN NE YAPACAĞINI BİLİYORUM. BENİ İHBAR EDECEKSİN.

BÖYLE DÜŞÜNME NE SEBEB NE?

ARKASI VAR.

Silâh Arkadaşı

Yazan: M. YAMAN

Bursa Paşa, emekliye ayrıldıktan sonra İstanbul'a gelmiş, büyük bahçeli bir ev alarak, çiçek yetiştirmek, tavuk ve kuş beslemekle vakit geçirmeye başlamıştı. Hayatını iyi geçirmiş insanlar gibi şendi. Şu kızının evlenmesi olmasa daha da şen olacaktı.

Babadan zengin olduğu için genç sıkıntısı yoktu. İş damadın helâl süt emmiş ve kızının kadrini bilecek soydan olmasında.

Zengin olduğu için kızına talip çıkmadığı hafta geçmiyordu. Kızı Belkıs ancak yirmibeşindeydi. İkinci karısı olan Lenna da gençti. Bu çocuk kızlarını kendilerinden ayırmak istemiyorlardı.

Birgün paşa bir mektup aldı. «Silâh arkadaşınız Rahmi» imzası taşıyan bu mektupta bir gençten şöyle bahsediliyordu:

«Çok yakından tanıdığım, her ci hetten temiz huylu bir genç var. Pek terbiyeli ve görgülü bir ailenin çocuğu. İstanbul'a avdetimde kendisini de getirecek ve bir kere sizinle tanıştıracam. Keremciiz Hanımefendi de kendisini görsünler. Gençin birşeyden haberi olmayacağından hemen reddetmeniz kabıldır... Filân...»

Paşa kaşlarını çatı: — Buradakiler yetişmiyormuş gibi, ta başka şehirlerden talip çıkıyor. Fakat acaba hangi Rahmi bu? Aradan bir ay kadar geçti. Bir mektup daha:

«Muhterem Paşam, sözümde duramadım. Askerlik hali bu. İzin kopartamadım. Mamafih Delikanlım İstanbul'a nakli mümkün oldu. Bir kere ziyaretinize gelecek. Son derece asil ruhlu, temiz kalpli, kadir kaymet bilen bir genç olduğunu öğreneceksiniz. İsmi Hüsamdır.»

Mektupta daha başka iltifat sözleri de vardı. Paşa yine:

— Allah Allah, dedi. Kim bu Rahmi canım. Hıle işe bak. Pat diye bu delikanlı çıkıp gelirse.. Hem ne bahane ile gelecek acaba?

Artık bekliyorlardı. İstanbul'a geldikleri, hele o semte yeni taşındıkları için pek tanıdıkları yoktu. Bu yüzden itimatları da azdı. Yeni komşularla pek ihtiyatlı olarak konuşuyorlardı.

Derken delikanlı, günün birinde çıkageldi. Birşeyden haberi yok gibiydi. Utangaç, sevimli, zeki bir çocuk. Bir de mektup getirmişti. Mahut silâh arkadaşına yine yazıyordu. Genç takdim ediyor, medhediyordu. Hani aldanmamıştı da. Hakikaten sevimli ve değerli bir gençti.

Yemeğe alakoydular. Her halinde dikket ettiler. Gözleri tutmuştu. Paşa biraz peşelendi.

— Vallahi oğlum, benim Rahmi adında okadar silâh arkadaşım var ki, bir türlü adresini veremiyen bu Rahmiyi tanıyamadım.

Delikanlı şaşır: — Size daha önce mektup yazmış mıydı efendim.

Paşa boş bulunduğunu anlayıp:

— Yani, dedi. Mektupta kim olduğunu belli etmiyor da. Her halde pek yakından tanıdığım olacak. Eh biz, emekliye tevkeli ayırmadılar. Elbette bir bildikleri vardı. Bak eski hafıza kalmamış.

— Efendim. Bu Albay Rahmi babamın çok yakından arkadaşısıydı da ailece görüşürdük. Sonradan bendeniz kimsesiz kalınca kendilerinden çok himaye gördüm.

— Herhalde topçu Rahmi olacak. Bizden bir sınıf aşağıdaydı.

Eh, misafir bu. Yine buyur demek lâzım. Fakat sıkılgan çocuk rahatsız etmekten çekiniyordu. Paşaya cevap yazmak arzu ederse Ankaraya dönercek olan bir arkadaşısıyla elden göndereceğini bildirdi. Paşa da eski silâh arkadaşını cevapsız bırakmak istemedi. Alâkasına teşekkür etti. Delikanlının hakikaten mazbut ahlaklı olduğunu, unumiyetle beyendiklerini anlattı.

Delikanlı kapalı zarfı alıp gitti. Bir onbeş gün sonra yine geldi. Bayram münasebetiyle tebrik etti. Bir hafta sonra da yine mektup getirdi. Bu mektupta silâh arkadaşı:

«Üretimi mazur gör paşam. Bizim Hussam kızınızı pek güzel ve terbiyeli bulduğumu, bir türlü alından çıkaramadığımı ve bunun için ziyaretinize gelmekten çekindiğini yazmıştı da kendisine Paşa ehli dil bir insandır, iste bakalım' demek cüretinde bulundum. Şu sırada beni Erzuruma gönderiyorlar, oradan adresimi veririm: diyordu.

Demek iş açığa vurulmuştu. Paşa kaşlarını çatı:

— Oğlum, dedi. Rahmi sizden bahsediyor. Bize hangi sebepten gelmediğini yazmışsınız. Böyle bir silâh arkadaşının tavassut ettiği bir işi hemen çevirmek istemem. Bir nişan yapalım. Anlaşma olursa işi ta marulalım. Fakat, ben mutaassıp bir adamım bunu unutmayınız.

Böylece Silâh arkadaşının tavsiye ettiği Hüsamla Belkıs arasında önce bir nişan, sonra da düğün yapıldı. Erzuruma kadar davetiye yollandı. Fakat maalesef adamcağız izi alıp gelemedi.

Hakikaten mazlum, fakat çok zeki olan damat birgün, en mesut bir anda ağzından kaçırmıştı:

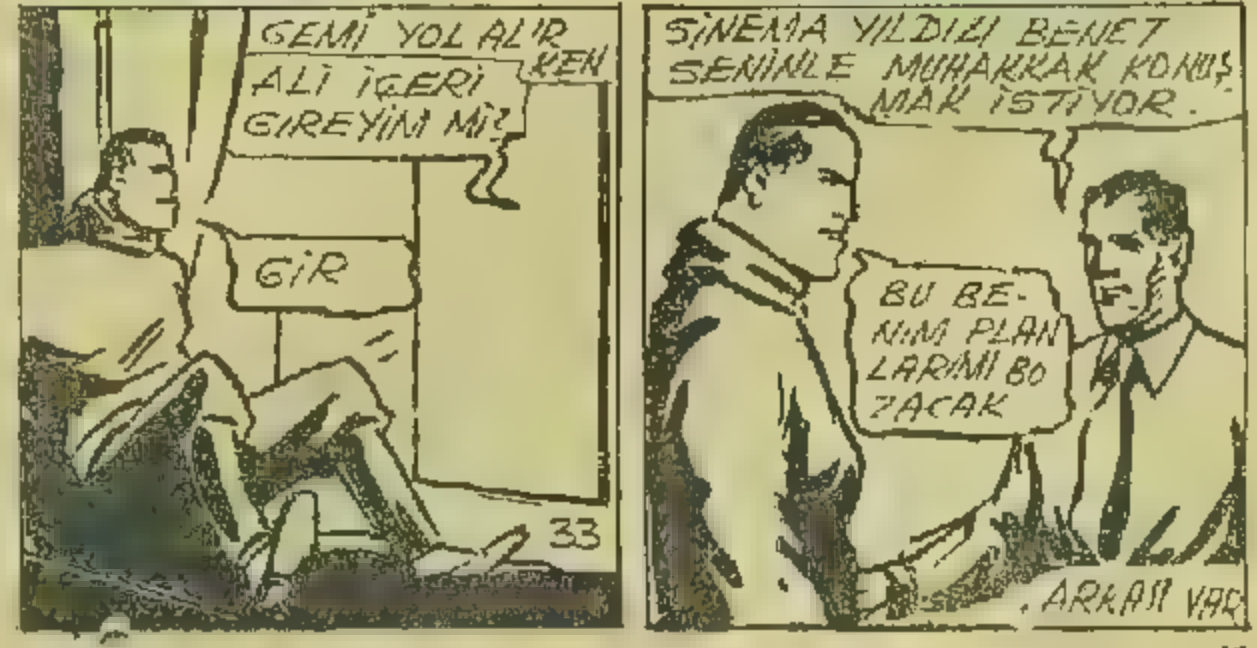
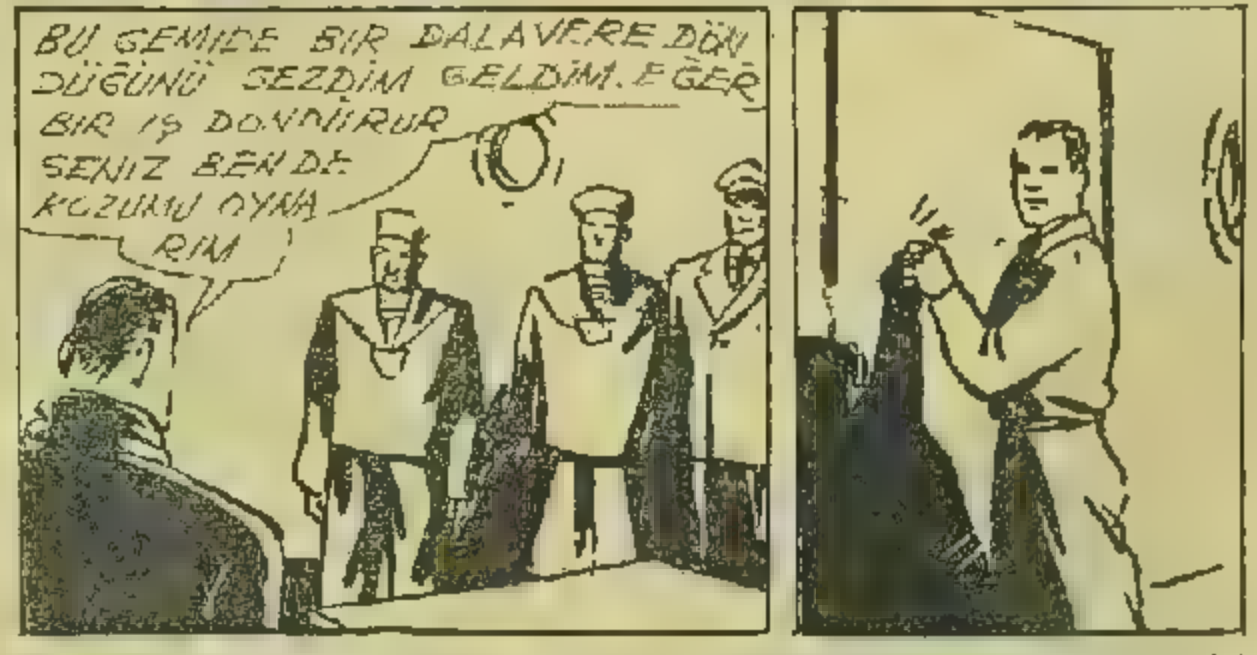
— Belkıs, bütün bu mektuplar uydurmaydı. Hakikaten kimsesiz bir genç olduğum ve bir iki defa seni uzaktan görüp beğendiğim için böyle bir dolap çevirdim. Mektupları Ankaraya yollayordum. Oradan bir arkadaşım posta ile sizin adresinize iade ediyordu.

Genç karısı netice itibarıyla memnun olduğu için darılmadı. Fakat:

— Babam duymasın, dedi. Fena halde kızar.

Paşaya gelince o hep içini çekiyordu.

— Şu Rahmi oğlan beni büyük bir sıkıntıdan kurtardı fakat düğünde bile bulunamadı. Ne yaparsın, askerlik, diyordu.

İSTIRAP KASIRGASI

Azalan = Kemalettin Tuğcu

Aşk ve macera romanı: 8

Mansur sordu :

— Ya siz?

— Ben mi? Benim kendim için bir talebim yok. Siz beni bir rehin esyası addediyorsunuz. Ben onların haklarını sizden istirdad ettikten sonra gideceğim.

Nereye gideceksiniz?

Nişanlımın yanına.

Fakat bana borçlu olduğunuzu unutuyorsunuz? Siz amcama en aşağı yirmiböç bin liraya malolmuş bir kızsınız. Benim bu parayı istemek hakkımdır.

Şermin asablaşıyordu. Zaten kodemlerle harap olan sinirleri ve son günlerde çektiği sıkıntılar onu pek hırpalamıştı. Gözleri doluyordu.

— Benim size verecek param, hattâ borcum yok, dedi. Ben paşanın kızı yerindeyim. Asıl siz bana bu vahiy ve paşanın vasiyetname ile bıraktığı paraya borçlusunuz. Fakat burada para olsaydı onu yüzü nûze atardım.

Mansur onun ağlamasından ve ellerinin titremesinden vahşi bir huz duyarak :

— Paran yoksa sen varsın, dedi. Bana hizmet ederek, elimin altında bulunarak bunu ödiyeceksin. Anladın mı şimdi?

— Ne, ne diyorsunuz siz?

— Ne diyeceğim, senin gibi güzel bir kızı elimden kaçırır mıyım? Sen benimsin.

Yavaş yavaş yaklaşan kambur adam kuvvetli pençesini kızın yumuşak bileğine yapıştırdı. Katı ve sınırlı parmakları onu sınırsız kavradı :

— Benimsin sen. Benim beklemeye de tahammülüm yoktur.

Gençkızın dudaklarından keskin bir çığlık fırladı. Birden olduğu yerde, oturduğu koltuğun önüne yuvarlandı.

Mansur onun bileğini hâlâ elinde tutuyordu. Onu bu bileğinden sırtıyarak odanın ortasına doğru çekti.

Gençkız, a.ka üstü, perişan bir halde yatıyordu.

Kamburun solukları gittikçe hisliyor, gençkızın dolgun göğsüne, eteğinin sıyrılmış bulunduğu dizlerini bakıyor, boğuk boğuk homurdanıyordu :

— Nişanlına gideceksin ha! İşte elimdesin artık. Elimin altındasın. Seni kimsenin elinden alamaz.

Gözleri de parlamıyordu. Yıllarca, bütün gençliği boyunca hayatını geçirdiği güzel bir kız vücudunun elinde ve emrindeydi.

Kayıkhanede dalgalar, yadının temel direklerine güm güm vuruyor, pencereler esen poyrazdan zıncıyordu.

Kindar, sinsi, muhteris adam acı kurt gibi genç kıza bakıyor, onun tarafından dalayacağını araştırır gibi duruyor, aralanmış dudaklarından salyalar akıyor ve sık sık göğüs anşitularla inip çıkıyor.

Poyrazın yalın elleri pencereleri bir bir dışarıdan zıncıyordu. Sanki birisi dışardan camlara yumrukle vuruyordu.

Mansur parayı doğru baktı. Dışarını sıkıyordu.

12

Aranızda geçen konuşmadan bazı parçaları Adil bana anlattı.

Delikanlı içini çekti. Getirilen çayı yudum, yudum içmeğe başladı. İstiraplı ve içkili bir geceden sonra gelen bu limonlu çay ona biraz iyileştiriyordu.

Genç kadın, odanın içinde dolaşarak bazı ufak tefek eşyayı topluyordu. Çay bitince cebinden çıkar- dığı bir sigara paketinden genç adama bir sigara ikram etti ve onun, üzerinde oturduğu şezlonga açık saçık listti. Bacakları çıplak bir halde kendisine sürünen bu güzel kadının çok serbest tavırları delikanlıya çok sıkıyordu. Fakat o birden iki kolunu onun boynuna doladı. Yüzünü bir kaç yerinden optu.

Bu hareket delikanlıya çok hırpalamıştı. Fakat öteki aldırmadı. Kendisi de ağzına bir sigara aldık- tan sonra :

— Kadın demek, yalan demek- tir, dedi. Yılan da insana böyle do- lanır. Takat sana yemin ederim ki içimden geldiği için seni öptüm. Ben

Aynı sabah, Taksim'de, bir apart- manın sık bir dairesinde, genç ve güzel bir kadın bir odanın kapısını vuruyordu. Üzerinde hafif bir sala- lık vardı. Bu sık ve vücudunun her çok verini açığa çıkaran sabahlık o- nun libatı defa güzel gösteriyordu.

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

şekerim. Hem gelip böyle görse de ses çıkartmaz. Hattâ dün akşam kendisine teklif ettim. Bir kadının verdiği acıyı başka bir kadını gide- rit, gidip şu delikanlının koynuna gireyim, dedim. Oit, fakat seni kabul etmiyecektir. Keşke onu biraz avu- tebilsen, dedi. Benim gibi-kötü bir kadının yeminine inanmazsın. Fakat Allah canımı alsın ki böyle. Gelsey- dim beni seni meşgul ederdim. Fa- kat benim aşka ve başkalarının sev- gisine karşı, hürmetim vardır. Uza- lma sen. Yalnız bana evi tarif et. Bak Civeleğin ne demek olduğunu görürsün. Fakat şunu anlıyayıyo- rum. Bu zamanda bir insan diğer bir insanı nasıl bir yerde alakoya- bilir? Dağ başında mıyız?

Tarik içini çekti :

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

şekerim. Hem gelip böyle görse de ses çıkartmaz. Hattâ dün akşam kendisine teklif ettim. Bir kadının verdiği acıyı başka bir kadını gide- rit, gidip şu delikanlının koynuna gireyim, dedim. Oit, fakat seni kabul etmiyecektir. Keşke onu biraz avu- tebilsen, dedi. Benim gibi-kötü bir kadının yeminine inanmazsın. Fakat Allah canımı alsın ki böyle. Gelsey- dim beni seni meşgul ederdim. Fa- kat benim aşka ve başkalarının sev- gisine karşı, hürmetim vardır. Uza- lma sen. Yalnız bana evi tarif et. Bak Civeleğin ne demek olduğunu görürsün. Fakat şunu anlıyayıyo- rum. Bu zamanda bir insan diğer bir insanı nasıl bir yerde alakoya- bilir? Dağ başında mıyız?

Tarik içini çekti :

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

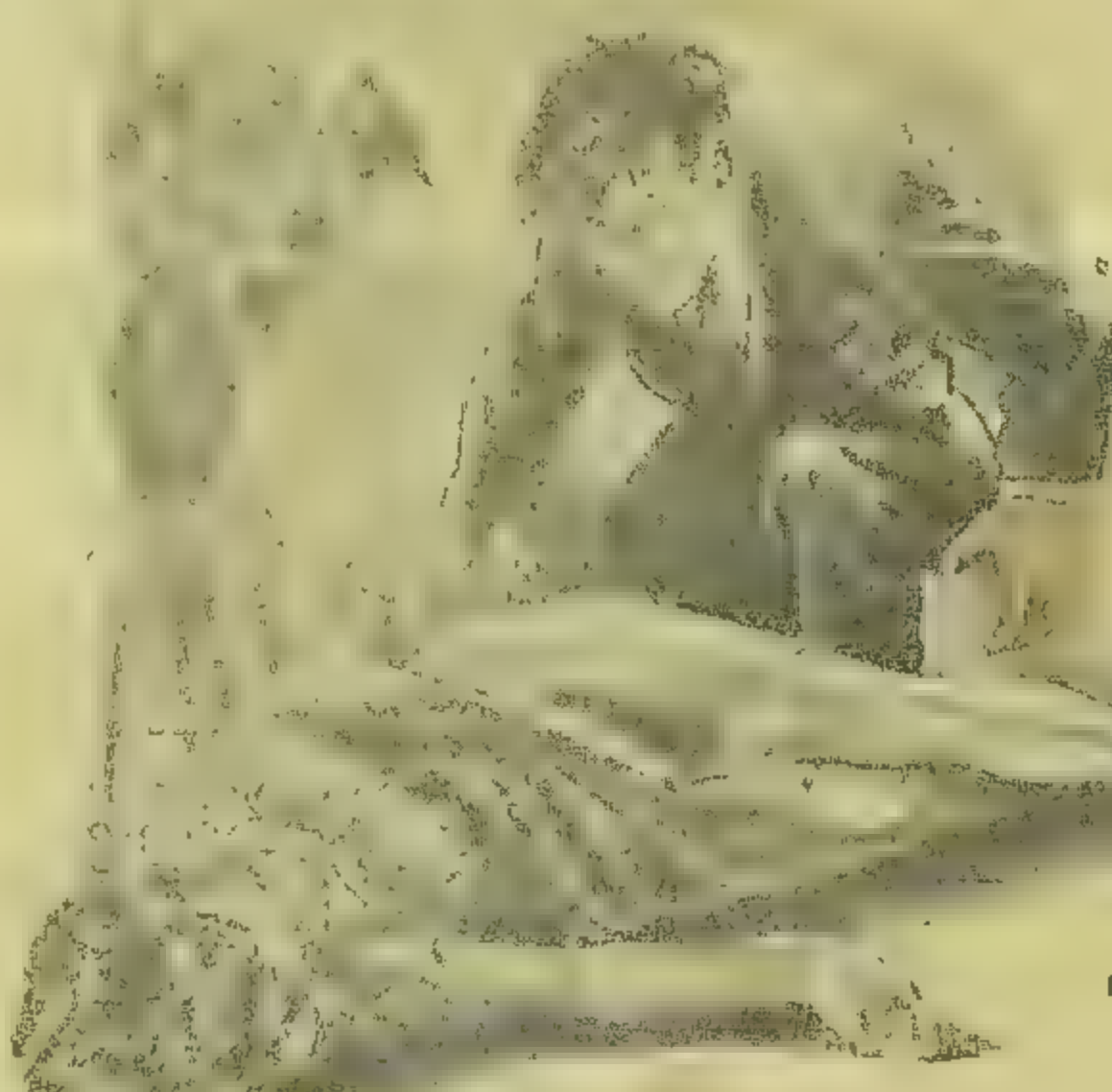
— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

— O adam, dedi. Kırkseyi içti ve...

Birden, olduğu yerde, oturduğu kol- tuğun önüne yuvarlandı.

Âşk erkelderi çok severim. Bir kı- za tutulurlar, gözleri dünyayı gör- mez.

İçini çekti :

— Ne garé sevmek bana na- sıp olmadı.

Hâlâ sarhoş olan genç kadın bir kolunu delikanlının boynuna attı :

— Sen üzülme Tarik, dedi. Sen üzülme şekerim. Bana Civelek Fat- ma derler. Ben çok işler yaparım. Paranın, cesaretin yapamadığı şey- leri beceririm. Keşke daha önce habe- rim olsaydı. Sen de bu kadar ıstırap çekmezdin.

Sesinde öyle bir şefkat, halinde öyle bir samimiyet vardı ki genç er- kek ona hüznle baktı : Fakat yine kârd.

— Fatma, sokulma bana buka- dar. Adil geliverir.

Öteki bir kahkaha attı :

— Adil gidelim yarım saat oldu.

güzel güzel içine git. Hiç üzülme.

Genç kadın delikanlının bir ya- nağını tekrar öptü ve şezlongtan kal- karak odadan çıktı.

Bu aşifteliğine rağmen bir çok l- yi taraf, bulunan bu genç kadın a- klı ermez bir hamaratlıkla delikan- lının elbiselerini süpürmüş, ütulemiş, yakasını kolalamış ve odasına hırak- tırmış.

Çok uzaktan ses geliyordu.

— Tarik bevi, kalıvaltı etmedin. İrakman. Giyin de in aşağıya. Korkma artık seni öpmiyeceğim.

Arkasından da bir türküyü başla- dı.

— 8

Tarik apartmanından çıkıp gittik- ten sonra Civelek Fatma telefonu a- çarak aşkını buldu ve onunla ko- nuşmağa başladı. (Arkası var)

Nakleden: A. B. CANGİL

Küçük odada, hava, çok bozulmuştu. Masanın üstündeki lâmbadan loş bir ışık yayılıyordu. Eski mobilyalarla dolu odanın duvarlarında garip gölgeler vardı.

Koltuğa gömülü adam, küçük bir polis romanı okuyordu. Dünyasını unutmış gibiydi. Zaman zaman, dehşet içinde, eliyle kendi gırtlığını yokluyor; sonra birden kulak kabartıp evde gürültü var mı, yok mu, dinliyordu. Bazan, buğulu camlardan dışarıya, sokağa baktığı da oluyordu.

Gece yarısıydı ve her yer sessizdi. Dışarda tek tük sokak lâmbası yanıyordu. Bu lâmbaların sonuk ışığının vurduğu bina duvarları, daha harap görünmekteydi. Ay, kara bulutlarla örtülmüştü.

Adam, tekrar yerinden kalkıp pencereye kadar uzandı. Bir müddet daha çatık kaşlarla dışarıyı seyretti. Sonra yine gelip koltuğuna oturarak romana aldı.

Birden, eski dolap çatırdadı. Adam kulak kabarttı. Bir ses! Evet, sanki birisi zorlukla nefesini tutuyormuş gibi bir ses çalınmıştı kulaklarına. Sür'atle kararını verdi.

Yerinden sıradı. Dolabın kapısını açtı. Titrek ellerle, dolap içindeki elbiseleri çekip arkalarına baktı. Dolabın altında ve üstündeki tahtaları, oynuyor mu diye yokladı. Bir şey bulamadı.

Oradan ayrılıp karyolaman altına eğildi, baktı. Yine bir şey bulamayınca biraz sakinleşir gibi oldu.

Yine koltuğuna dönüp kitabına daldı. Fakat bu seferki de uzun sürmedi. Birdenbire aidiata gelmişti: «Ya oda kapısı önünde bir yabancı var da birdenbire kanadı açıp içeri girerse...» Gidip kapıyı kilitleti.

Fakat kitapta ne yazıyordu? Haydut, karşığı evin penceresinden ateş ediyor değil miydi? Hazır kalkmışken ihtiyat tedbirlerini alması lazımdı. Gidip pencerelerin storlarını indirdi. Daha emniyetli olsun diye perdeleri de kapattı.

Baskası olaydı, odanın havasının bozulduğuna bakıp biraz pencereyi açar, içerliye serin hava gelmesine imkân verirdi. Lâkin, roman meraklısı öyle yapmadı. Bilakis, daha emin olmak için koltuğunu pencereden çektiği gibi masa lâmbasını da pencere yanına sürüp, başının gölgesinin storlara vurmasını önledi. Böylece, dışardan nisan alacak bir kimse için hedef olmaktan kurtulduğuna inandı.

Şimdi zaten romanın da en korkunç yerine gelmiş bulunuyordu. Bu müthiş sayfaları elden bırakmaya imkân mı vardı. Adam, birdenbire kapının anahtar deliğinden kendi üzerine silâh atılabileceğini hesaplamış, koltuğunu anahtar deliği hizasından çekmişti. Ondan sonra, artık bütün ihtiyat tedbirlerini aldığına inanarak, yerine gömülüp romana iyice daldı.

Satırları yutarcasına okuyor, almindaki soğuk ter taneleri beliriyor-

du. Ardı ardına sigara içmekteydi. Artık romanın mevzuu da heyecandan dayanılamıyacak bir mertebeye ulaşmıştı.

Birdenbire, dehşet içinde yerinden fırladı. Sağları diken diken olmuş, vücudunun bütün tüyleri ayaklanmıştı. Meghul bir düşmanın tehdidi altında bulunduğunu hissediyordu. Tıpkı romandaki zavallı kahraman gibi. Mubarrir, ne yazmıştı? İnsandaki altıncı his, göremedi-

ği, sesini duymadığı düşmanı haber vermez miydi? Tastamam öyleydi işte. Şimdi aynı altıncı his, ona da, bir düşmanın kendisini kolladığını belirtiyordu.

Odanın içi, sigara dumanından kesif bir sise bürünmüştü.

Adam, bu bulanık havada ve loş ışık altında, karşısında gerilmiş bir yüz ve kendisine müthiş bakışlarla bakan bir çift göz gördü. Kimdi bu yarabbi? Nasıl girmişti odaya? O, şimdi her yeri kapatmış, herhangi bir yabancının içeri girmesini önleyecek her türlü tedbiri almış değil miydi? Su halde bu müthiş düşman, demek ki, daha önceden girip saklanmıştı buraya!

Adam, şaşkın şaşkın geriledi!

Fakat, düşmanın, üstüne geldiğini görür gibi olunca artık dayanmadı. Masanın üstünde duran tabancayı yakaladı. Asabi bir hare-

ketle, önündeki korkunç yüzü nisanlayıp tetiğe bastı!

Güm! Güm!

Dolabın kapağındaki ayna, san-girtılarla yere düştü.

Meğerse esrarengiz roman meraklısının gördüğü korkunç yüz, kendi ürkmüş yüzünün aynadaki aksinden başka bir şey değilmiş!

MANDRAKE
SİHİRBAZLAR KRALI

DENİZ KIZI

GECE 3'ÜLÜSTÜK
BENİN İSMİNİ MERMADIR.
BENİM DE DENİZ

HÂRİKULÂDEYDİ. ACABA
NEREDE OTURUYORDU?
GÜNLÜK BİR DÂNS CALD
NUNA GİTTİK

HERŞEY ONUN İÇİN YENİ GELİ-
BİYDİ. ŞAŞKINDIM. MESİTLİK
BUNUN ADI DÂNS
NİZ ÇOK İYİ
DÂNS EDİYORSUNUZ

SİZ KİMSİNİZ
MERMA? NE
REDEN GELDİ-
NİZ NE OLUR
DEVN BANA
SUAL SOR.
MAYIN.
ŞİMDİ GİT.
MELİYİM

BENİ TAKİP ETMİYECE-
SİNİZ SÖZ VERİN YOK
SA BENİ BİR DAHA ASLA
GÖREMEZ SÖZ VERİYORUM
SİNİZ MER-
MA.

SÖZÜMDE DURMADIM ÇÜNKÜ
ONUN İÇİN GİLDİRİYOR
DUM VE MERAKIMDAN
ÖLECEKTİM

KAYALARINI ARKASINA
GİZLENDİM GABUÇAK ES-
VABINI GİKÂRDİ. ALTINDA
MAYOSU VARDI. DENİZ
GİRDİ

ESVAP VE PARIÇLARINI
BAŞINA BAĞLAMİŞTİ.
ACABA NEREYE GİDİ-
YORDU

BALIK GİBİ
YÜZDÜ. Bİ-
RAZ SONRA
KAYBOL-
DU.

NE HÂRİKULÂDE
HİKÂYE! ONU BİR
DAHA GÖRDÜNÜZ
MÜ? EVET! ERTE-
Sİ AKŞAM YİNE
KAYALARDA BE-
Nİ BEKLİYORDU

AMA BU SEFER ONU TA-
KİP ETMEĞE AZMETMİŞ
TİM. BU SEFER HÂKİKATİ
GÖRENECEKTİM

SUAL SOR
MİYACAKSIN
DEVN... TAKİP ET
MİYEFKİN

PENİ MER
MA!

ARKASI
VAR

33

ÖRÜMCEK AGI

(4 üncü sayıdan devam)

Hemen bugün! dedi.
Ve gayet tabii bir eda ile ilâve etti:

Tayyare ile gitmek niyetindeyim!

Alâ.. Nêkadar erken gidersek o kadar iyi!

Tam bu sırada, yatağın baş noundaki telefonun zili çaldı. Alete en yakın olan Dö Kantiniyi ahizeyi aldı. Gözleri hayretinden fal taşı gibi açıldı.

Saşkın bir eda ile:

— Bir dakikal! dedi.

Sonra arkadaşlarına dönerek söylendi:

Şımarık kız gelmiş Ned! Aşagıda seni bekliyormuş.

Dallas homurdandı:

— Ne? Mis Feyn de Pariste mi?

Ve binbaşya süpheti bir tavırla baktı:

— Senin bundan haberin var mıydı Ned?

Hartigan kıpkırmızı kesilmişti.

— Dün raslastık. Benim de işim yoktu. Aksam yemeğini beraber yedik!

— Kendisine şimdi görüsemiyecğini söyle!.. Yahut dur.. Senin yerine ben konuşayım.

Telefona yaklaşıyordu, lâkin binbaşya hemen ahizeyi yakalıyarak en tatlı sesle:

— İki dakika müsaade! dedi. Şimdi geliyorum!

Sonra ahizeyi hemen yerine asarak İngilize döndü. Dallas sert sert sordu:

— Nedir bu? Ne oluyor?

Hartigan umursamaz bir tavır takındı.

— Ne yaparsın azizim, bu işin sermayesini veren o! Kendisini tamamen bertaraf edemeyiz ya! Üstelik kardeşini merak etmekten çıldırarak..

— Yoksa Baden-Badene gideceğini de yumurtladın mı ona?

— Ne yaparsın? Mecbur kaldım.

Dallas, fena halde kızınmıştı. Patladı:

— İyi halt etmişsin! Şimdi peşine takılın da görürsün!

Hartigan şaşkın, öksürdü:

Ashua bekarsan..

Fakat arkadaşı şiddetle lâkırdısını kesti:

— Kendisine söyle! Eğer senin peşine takılınca bu işi bırakıyorum.

Hartigan, başını önüne eğmişti.

— Azizim bu işi bana yükleme! Ya, pekli bırakın derse ne olur.

Dallasın mavi gözlerinin bakışları soğuklaşmıştı.

— Ne demek istiyorsun?

Binbaşya, sıkın bir tavırla kravatıyla oynadı.

— Dedğim bir şey yok. Mazin hakkında çok şey öğrenmiş ve fena halde canı sıkılmış..

İngiliz acı acı gülümseyerek:

— Ya! dedi. Anlaşılan baş başa verip beni bir adamakıllı çektiymişsiniz!

Ned içini çekti:

— Dallas, gülünç olma kardeşim. Ben kendisine bir tek kelime bile söylemedim. Bana raslamadan önce hepsini öğrenmişti. Vaktiyle sana bunun böyle olabileceğini söylemedim mi? Senin kim olduğunu öğrenmek gayelerini aramış ve öğrenmiş.

Bunda benim ne suyum var?

Dallas hâlâ hiddetliydi.

— Sorabilir miyim kimden öğrenmiş? Yoksa bu sırı bana söylemiyeceğine dair söz de verdin mi?

Hartigan da sıkılmıştı.

— Ne aksi adamsın Dallas! dedi. Kimden öğrenecek, Pinkerton hususî bürosundan öğrenmiş.

Dallas bir sırayışta dikilmişti.

— Pinkertondan mı? Allah kahretsin! Bu bana ne hakarettir böyle?

Hızla kapıya yönelmişti. Lâkin binbaşya yolunu keserek durdurdu:

— Delirdin mi yahu? Ne yapacaksın?

(Arkası var)

GİZLİ VAZİFE!..

ALEN DIŞARI ÇIKAR ÇIKMAZ
SÜRGÜNLER JOZEFİN ETRAFINI
GEVİRDİLER

NE TERS
HERİF DE-
ĞİL Mİ?

BİZE CEHEN-
NEM AZABI
YAŞATAÇAK..

NÉ OLDUN
JOZEF BABA
DONMUŞ GI-
BİSİN..

E VET! ÇOK
ŞAŞIRDIM.. FA-
KAT NİÇİN OLDU-
ĞUNU SÖYLİYE-
MENİ SİZE..

JOZEF PENCEREDEN ÇIKAN
SUBAYI TAKİP ETTİ.. OH!
YANILMIYORDU.. BUNLAR
ALEN VE MİŞELİNDİ..

OH! ÇOK ŞÜ-
KÜR TAN-
RIMA..

NE OLUYOR
SUNUZ JO-
ZEF BABA?

HİÇ YAVRUM HİÇ.. BIRAKIN
BENİ GİDEYİM.. ALLAHIM
SEN KORU YARAB.
BİM..

JOZEF KADINLARIN BARAKASINA
DOĞRU KOŞTU. ÇOK TELAŞLIYDI.

O MUHAKKAK ALENDİ.. AMA
BUNU ESİRLERE SÖYLEMEMELİ.
ÇOCUĞU İSTEMİYEREK
ELE VERİRLER

AN'I HABERDAR
ETMELİ... ALEN'DEN
EWEL BARAKAYA
GİTMELİYİM..

OH JOZEF!
SENİ GÖR-
MEK YÜRE-
ĞİMİZE SU
SERPİYOR

SENİNLE GİZLİ
KONUŞMAK İSTİ-
YORUM. HASTA-
LANMA NUMARA-
SI YAP VE BENİ
SAĞIRT TIR.

AN BAĞIRARAK YERE
YATTI. BAYILMA TAKLİDİ
YAPTI. İKİ GARDİYAN KOŞTULAR

AN NE VAR
NE OLDU...

NE OLUYOR..
SUS.. SUS..
ACI PATLICANI
KIRAGI ÇAL-
MAZ..

BIRAKIN
BENİ GÜNAH-
LARIMI ÇI-
KARTTIRA-
YIM.

ARKASI
VAR.

İKİ AŞK ARASINDA

İMKÂNSIZ. GİTTİĞİM VERDE CANIN SIKI-
LIR. BUNLAR ÇOCUKLARIN GİDECEĞİ
TOPLANTILARDAN DEĞİL.

BU AKŞANDAMI DİSARİ ÇIKIYOR-
SUN BABA? BENİDE GÖTÜRMEYE-
CEKMİSİNİZ?

MİRMA BİR
AYDIR EV-
DEDİR. HİZ-
METÇİLER
KENDİSİNE
HÖRMET ET-
MEKTEDİR.
BABASI FAK-
RİKADAKİ
İŞLERLE UĞ-
RAŞIP SAİR
ZAMANLARIN
DADA DAVET-
LERE GİTTİ-
ĞİNDEN EK-
SERİYA EV-
DE DEĞİLDIR
MİRMAYI BA-
BASİ GÖTÜR-
MEMEKTEDİR

BİR GECE MİRMA BABASINI
SAAT İKİYE KADAR BEKLER.
BABASI EVE BİRAZ ÇAKIR KE-
YİF DÖNER.

MİRMA SEN DAHA YATMADINMI?

LİYKİM YOKTU DABA.
SENİN ÇOK YORULDUĞUNU
DÜŞÜNÜYORDUM. BOYLE
HER GECE DİSARİ ÇIKMAK
SENİ YIPRATAÇAK.

BEN GÖTÜREMEM
FAKAT SANA ARKADAŞLIK
EDECEK. SENİNLE TIYAT-
ROYA BİR DAVETE GİDE-
BİLECEK BİR KADIN BU-
LACAGIM.

BABA ÇOK RICA E-
DERİM. BU SERSEM
BİR MURABBİYE OL-
MASIN!

İKİ SENİ HARAP EDE-
CEK DESENE. NE YAPA-
YIM KIZIM. BEN ON ALTI
SENEDİR. ANNEN OL-
DUĞUNDAN BERİ BOY-
LEYİM. BUNUN TEDAVİ-
Sİ İMKÂNSIZ. HALBU-
Kİ SENİNDE CANIN
SIKILIYOR DEĞİLMI?

BABA BENDE SE-
NİNLE GELİP DAKS
ETMEK, EĞLENMEK
İSTİYORUM. BAZEN
BENİDE GÖTÜR-
SENE.

HOC GELDİNİZ MATMAZELİRİDE!
HER HALDE KIZIMA İYİ BİR AR-
KADAŞ OLUŞSUNLIZ.

MİRMA ÇOK
İYİ BİR KIZDIR.
BEN ONUN KAL-
BİNİ ÇOK İYİ BİLİ-
RİM.

BABA NEDEN
BU TEKLİFİ MAT-
MAZELİRİDE?
YAPMIYORLIZ?
KAZANCI O-
KADA ÇOK AZ,
HEM SONRABE-
NİDE SEYER.

MATMAZELİ-
RİDE BİRGÜN
MUKAVVA VA-
LİZİYLE HE-
YECAN İCİN-
DE MUHTE-
ŞEM VİLLA-
YA ÇIKAGEL-
Dİ. MİRMA
ONU GÖRÜN-
CE ÇOK SE-
YİNDİ. BABA-
Sİ İSE MUH-
TEZİ NAZAR-
LARLA BA-
KAR.

TABI BENİ
FAKAT HA-
YATTA TEC-
RÜBE GÖR-
MÜŞ BİRKA-
DIN ARAYA-
CAGIM. HEM
ONU SEN SEÇ-
SEN SAHA
İYİ OLUR.

